

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2022. május 8.

XX. évfolyam 17. szám

Húsvét 4.vasárnap

„Valóban jó az Úr, irgalma örökké megmarad”

Egyházközségünk hirdetése:

Május 8. Húsvét 4.vasárnap

08:00 – +Jolán és élő Johanna

10:00 –

19:00 –

Egyházmegyei gyűjtés a szentmisek után!

A szentmise olvasmányai:

ApCsel 13,14.43-52

Zsolt 99

Jel 7,9.14b-17

Jn 10,27-30

Május 9. Húsvét 4.hétfő:

06:30 – +Iré

Május 10. Húsvét 4.kedd:

De Avila Szent János

egyháztanító

06:30 – +Édesapa

Május 11. Húsvét 4.szerda

06:30 – +Róza és János

Május 12. Húsvét 4.csütörtök:

Szent Pongrác vértanú

06:30 – Élő Ágnes

18:30-19:30- Szentségimádás

Május 13. Húsvét 4.péntek:

Fatimai Boldogságos Szűz Mária

18:00-19:00- Gyóntatás

19:00 – Élő Bálint

Május 14. Húsvét 4.szombat

19:00 – Élő Johanna

Május 15. Húsvét 5.vasárnap

08:00 – Hálaadás

10:00 – Élő Mária, Gabriella és

családtagok

Német mise

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagjai

Új képviselő testület

A jelenlegi testület mandátuma lejárt. Az elvégzett munkájukat az egyházközség nevében köszönjük. Kristóf atya összeállította az új testület tagjainak tervezett névsorát, mely kisebb létszámú az eddigiekénél:

Hivatalból tagok:

Pálosi Márta – hitoktatás

Isaak Endre – makkosi gondnok

Kovács Zsolt – karitás vezető

Schrotti János – Német

Önkormányzat

Lakatos Szabolcs – pályázatok

Bayer Bálint – pályázatok

Tóth Balázs – műszaki felelős

dr. Jakab Szilvia – jogász

Választott tagok:

Sill László

Várossy Ádám

Schmotzer Vilmos

Tóth Kálmán

Kórosi Miklós

Rácz Mátyás

Marik Gábor

Amennyiben valakinek van észrevétele a listán szereplő bármelyik jelöltre vonatkozóan, kérjük, jelezze Kristóf atyának.

KÉSZ EST

Május 12. csütörtök 19 óra

Szent László Közösségi Ház

Meghívott előadónk:

Dr. Pócza Péter, PhD

immunológus, rákkutató

főigazgató főorvos

**Egészségügyi rendszerek
szervezése - egy keresztény
budakeszi szemével**

"Minden tekintetben példát
adtam nektek, hogyan kell
dolgozni, s a
gyengéknek támaszokra lenni,
Urunk Jézus szavaira emlékezve:
Nagyobb
boldogság adni, mint kapni."
(ApCsel 20, 35)

Meghívó

Május 19, csütörtök 19 óra

Kálvin terem

Mi történt a babiloni fogság után?

Előadó:

Karasszon István

KRE Hittudományi Kar

Ószövetségi Tanszék professzora

**Tartsunk ki
következetesen a hitben,
ne engedjünk a
képmutatásnak!
Ferenc pápa szerdai
katekézise**

Tisztelni kell az öregeket, hitüket, állhatatosságukat, amivel példát mutathatnak a fiataloknak.

A bibliai Eleazár nem enged a képmutatás kísértésének

„Az egyik legelőkelőbb írástudót, Eleazárt, ezt az előrehaladott korú, tiszteletre méltó külsejű férfit arra kényszerítették, hogy nyissa ki a száját és egyék serteshúst. (...) De ő azt válaszolta azon nyomban, hogy inkább küldjék az alvilágba. „Korunkhoz – mondta – nem illik a képmutatás. Meg aztán sok fiatal azt hinné, hogy a

kilencvenesztendő Eleazár pogány lett. Képmutatásom, és rövid, mulandó életemhez való ragaszkodásom félrevezetné őket, koromra meg szégyent és gyalázatot hozna.” (2 Mak 6, 18.23-26)

Az öregkori hit értéke

Ferenc pápa elismerő szavakkal méltatta a bibliai Eleazár alakját, aki az öregek hűsége és a hit iránti tisztelet sajátos kapcsolatáról tanúskodik nekünk. Eleazár büszke erre, és a hit tiszteletéről akar szólni, nem pusztán a következetességről, az igehirdetésről és a hitben való kitartásról. A hit tisztelete az uralkodó hatalom akár erőszakos elnyomása alatt bukkan fel elő időről időre, mely igyekszik régészeti leletként meggyengíteni a hitet, öreges babonának titulálni, idejétmúlt csökevénynek kezeli azt.

Sok a vallási képmutatás

A bibliai történet arról szól, hogy a zsidókat a királyi rendelet arra kötelezi, hogy egyenek az áldozati húsból. Amikor azonban Eleazárra kerül a sor, a kilencvenéves, nagy tiszteletnek örvendő, tekintélyes férfire, a király emberei azt tanácsolták neki, hogy csaljon, vagyis tegyen úgy, mintha enne a húsból, de közben ne egye meg. Ferenc pápa hozzáfűzte: vallási képmutatás, nagyon sok vallási, klerikális képmutatás van. Azt súgják neki: légy egy kicsit képmutató, senki nem fogja észrevenni. Így szerintük Eleazár megmenekült volna, ha a barátság jeleként elfogadja együttérző és szeretetteljes gesztusukat. Ugyan, csak egy apróság, csináljon úgy, mintha enne, de ne egyen, egy jelentéktelen dologról van szó.

Megéri-e megtagadni a hitet?

A pápa azonban rámutatott: lehet, hogy apróság, de Eleazár nyugodt és megfontolt válasza rávilágít egy fontos kérdésre. Öregkorban szégyent hozni a hitre csak hogy pár napot nyerjen, nem összemérhető azzal az örökséggel, amit a fiatalokra kell hagynia, és az utánuk jövő generációkra. Derék ember ez az

Eleazár! Ha az idős ember, aki egy életen át kitartott a hitben, most hajlandó úgy tenni, mintha megtagadná azt, az új nemzedéket arra ítéli, hogy az egész hitet egy fikciónak tekintse, egy külső máznak, amit le lehet vetni, azt gondolván, hogy bensőnkben megőrizhető. Ez nem így van – mondja erre Eleazár. Ez a viselkedés nem tiszteli a hitet még Isten előtt sem. A külső leegyszerűsítés pedig pusztító hatással lesz a fiatalok belső életére.

Az ősi eretnokség nem fogadta el a hit gyakorlatát

Ferenc pápa aláhúzza ennek az idős embernek a kitartását, aki a fiatalokra gondol, a jövőbeli örökségre, a népére. Éppen az öregkor ad lehetőséget erre a tanúságtételre. Az idős ember a maga törekenységével, ha elfogadja, hogy a hit gyakorlatát mellékesnek tekintse, arra indítaná a fiatalokat, hogy a hitnek semmi valós köze nincs az élethez. Az ősi eretnek tanítás azért volt olyan erős és vonzó az első századok keresztényeinek, mert éppen ezt az elméletet vallotta, hogy a hit spiritualitás, nem pedig gyakorlat. Az elme szüleménye, nem pedig életforma. A hit iránti hűségnek és a tiszteletnek a heterodox gnózis szerint nincs köze az életbeli viselkedéshez, a közösségi intézményekhez, a test jelképeihez. Nagyon erős ennek a távlatnak a kísértése, mert egy vitathatatlan igazságot értelmez a maga módján: a hitet soha nem lehet étkezési szabályokra vagy társadalmi gyakorlatra redukálni. A hit másvalami.

Ma is jelen van a gnosztikus kísértés

Az a baj, hogy ennek az igazságnak a gnosztikus túlzásba vitele hatástalanítja a keresztény hit realizmusát. A keresztény hit ugyanis realiztikus, nemcsak a Hitvallás elmondásából áll, hanem kétkezi cselekvéssel jár. A tettetés nem összeegyeztethető a

kereszténységgel. A gnosztikusok első eretnoksége – a lényeg, hogy belül meglegyen a lelkiesség, kívül azt csinálj, amit akarsz - ma igencsak divatos sok spirituális központban. Ez a fajta gnosztikus kísértés most is aktuális. A hit gyakorlását társadalmunk és kultúránk irányzatai sok esetben negatívan mutatják be, gúnyosan kezelik, és rejtve igyekeznek kirekeszteni. A hit gyakorlása a gnosztikusok számára – akik már Jézus idejében is voltak – holmi haszontalan, sőt káros külsőség, idejétmúlt maradvány, álcázott babonáság. Vagyis az öregeknek való dolog. Ez erősen hat a fiatalokra. Márpedig tudjuk, hogy az öregek fontos küldetése éppen az, hogy visszaadják a hitnek járó tiszteletet, következetesen kitartsanak benne, mint Eleazár.

A hit áldás mindenkinek

A hit gyakorlása nem a gyengeség jele, hanem az erőé. Már nem vagyunk gyerekek. Nem vicceltünk, amikor az Úr útjára léptünk. A hit tiszteletet és elismerést érdemel a végsőig: megváltoztatta életünket, megtisztította elménket, megtanított imádni Istent és szeretni felebarátunkat. Áldás mindenki számára. Nem kótyavetyéljük el a hitet pár nyugodt napért cserébe, hanem kitartunk, mint Eleazár egészen a vértanúságig. Meg fogjuk mutatni, alázatosan és szilárdan öregkorunkban, hogy hinni nem véneknek való dolog, hanem az élet múlik rajta. Hinni a Szentlélekben, aki mindent megújít, segíteni fog nekünk. Ferenc pápa végül így zárta katekézisének: Kedves idős testvéreim – én is ide tartozom -, kérlek benneteket, hogy nézzünk a fiatalokra. Ők figyelnek minket, ezt ne feledjük! A mi következetességünk nagyon szép életutat nyit előttük. A képmutatás pedig sokat árt. Imádkozzunk egymásért, Isten áldjon bennünket, minden öreget!